

Sygn. akt II AKzw 202/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSA Alicja Bochenek**

Protokolant: Damian Skril

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. **Adama Rocha**

po rozpoznaniu w sprawie **L. M. (M.)**

skazanego za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i inne

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 17 listopada 2014 r., sygn. akt VII Kow 5122/14

w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

p o s t a n o w i a

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie,
2. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy prawidłowo wskazał, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do odstępstwa od niezwłocznego i nieprzerwanego odbywania kary przez skazanego.

Przerwa w karze z uwagi na względy rodzinne może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy obecność skazanego jest niezbędna dla zapewnienia bytu rodzinie bądź sprawowania opieki nad jej członkami i co istotne, celów tych nie da się osiągnąć inaczej niż właśnie poprzez udzielenie przerwy w odbywaniu kary.

W przedmiotowej sprawie Sąd I instancji prawidłowo zwrócił uwagę, że sytuacja tego typu nie zachodzi.

Z przeprowadzonego w sprawie wywiadu środowiskowego wynika bowiem, że żona oraz dzieci skazanego – na których złą sytuację powoływał się skazany - posiadają adekwatne środki do zapewnienia minimum egzystencji. Pomimo ciężkiej sytuacji, żona skazanego radzi sobie z wykonywaniem codziennych obowiązków.

Odnosząc się do podkreślanej przez skarżącego konieczności wykonania remontu, w tym wymiany pieca w mieszkaniu zajmowanym przez rodzinę skazanego należy wskazać – nie negując konieczności wykonania tych czynności – że skazany nie jest jedyną osobą, która mogłaby wykonać przedmiotowy remont. Tylko taka zaś sytuacja uzasadniałaby możliwość udzielenia przerwy skazanemu.

Sąd I instancji prawidłowo również zwrócił uwagę, że korzystając uprzednio z 3 miesięcznej przerwy w karze skazany nie wykorzystał jej na przeprowadzenie prac remontowych, na których potrzebę przeprowadzenia wskazuje aktualnie, mimo tego, że stan mieszkania nie różnił się wówczas od obecnego.

Wyjaśnienia również wymaga, że odbywanie kary pozbawienia wolności z istoty rzeczy łączy się izolacją i związanym z tym szeregiem niedogodności, w tym utratą stałego kontaktu z rodziną. Jest to jednak konsekwencja do jakiej doprowadził sam skazany popełniając przestępstwo.

W świetle powyższego zażalenie skazanego nie zawiera argumentów, które mogłyby powodować zmianę lub uchylenie zaskarżonego postanowienia, a zatem Sąd Apelacyjny postanowił jak w części dyspozytywnej.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie przepisów powołanych w komparycji niniejszego postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. o treści postanowienia poinformować skazanego
2. akt zwrócić.

Katowice, dnia 17 marca 2015 r.